

DO TOHO!

PF
2019

**DESATERO
FAIR PLAY**

**PODZIMNÍ FINIŠ
ŠKOLNÍCH SOUTĚŽÍ**

**FOTBALOVÝ
VÝLET**

**Splněný olympijský sen
JIŘÍ PRSKAVEC**

Nabídka pohárů a medailí na okresní, krajská a kvalifikační kola

Medaile Okres

průměr 45 mm

Cena celé sady (zlato, stříbro, bronz) **63,- Kč**

Medaile Kraj

průměr 50 mm

Cena celé sady (zlato, stříbro, bronz) **69,- Kč**

Poháry Okres

39, 41, 43 cm

Cena celé sady **550,- Kč**

Poháry Kraj

37, 40, 41 cm

Cena celé sady **650,- Kč**

Poháry Kvalifikace

43, 45, 47 cm

Cena celé sady **680,- Kč**

- Ceny medailí jsou včetně loga na přední stranu, štítku na zadní stranu a stužky.
- Ceny pohárů jsou včetně loga a štítku.
- Ceny uvedeny včetně DPH.
- Doprava nad 2.000,- Kč zdarma.
- Jedná se o speciální nabídku, na zboží se nevztahují další slevy.

ubíhají poslední dny letošního roku a mě těší, že se za ním můžeme společně ohlédnout s úsměvem. Díky vzájemné spolupráci se nám podařilo naplnit dny školaček a školáků radostí ze sportu: uspořádali jsme pro ně stovky školních soutěží s nejrůznějšími sportovními zaměřením. Zároveň jsme úspěšně zahájili projekt „Sportuj ve škole“, který iniciuje pravidelný pohyb dětí v rámci mimoškolních aktivit, a přiblížili jsme se tak původnímu poslání naší Asociace školních sportovních klubů.

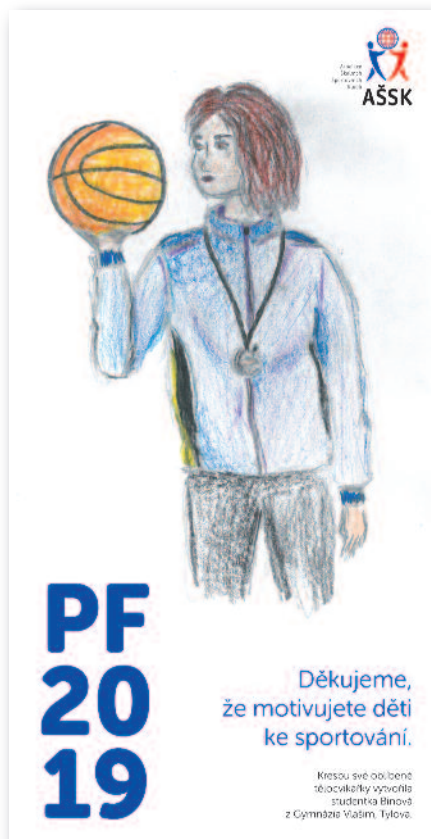
Ráda bych vám všem poděkovala za obrovské nasazení, s jakým jste se podíleli na tom, aby byly sportovní chvíle pro všechny žáky a studenty nezapomenutelné. Na základě vaší obětavé práce se nám daří vytvářet svět

školního sportu čím dále tím zábavnější! Chtěli jsme vám rovněž připomenout, jak inspiřující jsou pro děti pohybové aktivity, a proto jsme vyzvali žáky všech škol, aby nakreslili svého tělocvikáře ve své sportovní hodině. Nejpodarenější obrázek vytvořil podklad pro PF 2019, které vidíte níže; další ohodnocené výtvary si můžete prohlédnout na poslední dvoustraně tohoto čísla.

Milé čtenářky a milí čtenáři: přeji vám, abyste si každý den nového roku užívali minimálně tak, jak si ho díky vám užívají vítězové školních sportovních soutěží.

Milé kolegyně a kolegové tělocvikáři, trenéři a cvičitelé: přeji vám úspěšný rok 2019 v osobním i profesním životě.

Svatava Ságnerová
vicepresidentka AŠSK ČR

OBSAH

- 4** Letem školním sportovním světem
momenty hledáčkem fotografií
- 6** Hvězda Jiří Prskavec
rozhovor o sportu a o životě

- 9** Olympijská myšlenka
symboly olympismu
- 10** McDonald's Cup
fotbalový výlet do Dortmundu
- 12** Přespolní běh
republikové finále v Hradci Králové
- 14** Středoškolský atletický pohár
republikové finále v Ostravě
- 16** Kvalifikace fotbalového MS
republikové finále v Jihlavě
- 18** Ceny za rozvoj školního sportu
shromáždění delegátů v Praze
- 20** Sportuj ve škole
rozhovor se Zdeňkem Moštěkem
- 22** Výtvarná soutěž
vybrané kresby školáků

FOTO NA OBÁLCE archiv J. Prskavce

**Chcete, aby se psalo o vaší škole a vašem sportování?
Pořádáte nějakou akci, nebo jste se jiné zúčastnili?
Tak se nám ozvěte! Dáme o tom vědět ostatním.**

www.assk.cz

DO TOHO! Magazín školního sportu. Číslo: 5 / 2018, zdarma. Vydává: **Asociace školních sportovních klubů ČR, z.s.,** Josué Martího 3, 162 00 Praha 6 – Veleslavín, IČ: 45773688, vychází 5x ročně (aktuální vydání 18. 12. 2018).
Redakce: šéfredaktor Petr Kocek, hlavní redaktorka Katarína Železná, grafika Otto Šleger, korektury Kateřina Maršálová. **Redakční rada:** Katarína Železná, Svatava Ságnerová, Petr Kocek.
Kontakt na redakci: zelezna@assk.cz **Registrace:** MK ČR E 22660

AŠSK ČR na Facebooku
Staňte se fanouškem této stránky!

facebook.com/asskcr

VÝZNAMNÍ PARTNEŘI

LETEM ŠKOLNÍM SPORTOVNÍM SVĚTEM

MOMENTY ŠKOLNÍHO SPORTU HLEDÁČKEM FOTOGRAFŮ

FOTBALOVÁ KVALIFIKACE NA MS STŘEDNÍCH ŠKOL

6. 11. 2018 Jihlava

▲ Studenti z pražského Gymnázia Nad Štolou postoupili na světový šampionát do Bělehradu.

◀ Fotbalové nasazení vítězů (v modrém dresu).

PŘESPOLNÍ BĚH – REPUBLIKOVÉ FINÁLE BĚHÁME S BK TOUR

18. 10. 2018 Hradec Králové

▲ Hromadný start dívek ze základních škol.

◀ Vítězka Simona Bartošová z opavské ZŠ Englišova na trati.

▲ Frýdecko-místecká 11. ZŠ Jiřího z Poděbrad se stala nejúspěšnější školou republikového finále v teamgym junior.

Malá ukázka velkých dovedností z Třebíče. ►

STOLNÍ TENIS – REPUBLIKOVÉ FINÁLE

20.–21. 11. 2018 Vlašim

▲ Jeden za všechny, všichni za stůl...

STŘEDOŠKOLSKÝ ATLETICKÝ POHÁR

12. 12. 2018 Ostrava

TEAMGYM JUNIOR – REPUBLIKOVÉ FINÁLE

30. 11. – 1. 12. 2018 Třebíč

▼ Stolní tenisté v akci.

▲ Soustředění v koulařském kruhu.

◀ Ceny vítězům z Třince předávala bývalá překážkářka Denisa Rosolová.

S PROUDEM NEMÁ CENU SE RVÁT

Pěťadvacetiletý kajakář Jiří Prskavec vyrůstal vlastně v loděnici, motal se kolem řeky. Začali mu říkat »malej Jířa«, tu přezdívku má po tátovi Jiřím, kajakářském reprezentantovi.

Na vodě jezdila i maminka Marcela, která ho učila zacházet s pádlem. Když vyrůstal, musel se poprat s nemocí kyčlí, vlastně skoro rok nemohl chodit. Rychle se oklepal a s ještě větší vervou se vrhnul mezi slalomové branky. Získal tituly mistra Evropy i světa, má bronz z olympiády. A to není všechno, chce ještě víc. „Člověk má pořád nějaké sny,“ říká.

Kdy ses poprvé posadil do lodě?

Přemýšlím. Samostatně to mohlo být tak v pěti letech. Ovšem poprvé jsem v ní seděl nejspíš s mámou, to mi mohly být tři roky. Ale to si úplně přesně nepamatuju.

K vodě jsi měl vždycky blízko, že?

Měl. Od malička jsem vyrůstal kolem divoké vody, protože tehdy ještě táta aktivně závodil. A já se tam motal mezi závodníky a loděmi.

Bylo vůbec myslitelné, že bys zběhl od kanálu k jinému sportu?

Pozor, mým prvním sportem nebyla kanoistika. Začínal jsem se sjezdovým lyžováním. Ale k vodě mě to táhlo vždycky.

Zkoušel jsi ještě další sporty? Nebo jsi na některé, jak se říká, levej?

Nikdy mi to moc nešlo v kolektivu, ani ne tak, že bych nebyl schopný hrát týmově, ale neumím moc číst hru, takže přihrávky chodí většinou k protihráči.

Uměl jsi dřív pádlovat než psát a počítat?

Nejspíš ne. Poprvé jsem si řekl, že umím pádlovat až tak kolem dvanácti let. A to už jsem četl a psal docela dobře.

„Člověk má pořád nějaké sny.“

Spadl jsi někdy do vody a topil ses? Jako malé dítě, později...

To nikdy, ten náš sport je bezpečnější, než se na první pohled zdá.

Eskymácký obrat ti šel hned?

Člověku chvíli trvá, než chytne ten správný grif. Ale pak už to šlo docela rychle. Za jednu zimu jsem se to v bazénu naučil.

Bylo lepší trénovat pod mamkou, nebo pod tátou?

Pod mamkou to bylo víc hraní, pod tátou je to opravdový trénink. Všechno mělo něco do sebe a nedá se říct, co je lepší a co horší. Já jsem spokojený.

Kdo z nich měl na tvé rozhodnutí jezdit divokou vodu větší vliv?

Ani jeden, a vlastně oba. Ten sport jsem si vybral sám, ale díky rodičům jsem k němu měl velice blízko. Objížděl jsem s nimi světové závody a sledoval všechno to dění, ten

cvrkot. To mě asi ovlivnilo nejvíc, protože už jako malý jsem si říkal: Tady bych chtěl jednou startovat, takhle dobrý jednou budu.

Pamatuješ si tedy tátu, když ještě jezdil?

Mámu jsem nikdy závodit neviděl, ale co se týká táty, pamatuju si jeho poslední sezonu, byl pro mě hrdina. On závodil a mamka dělala týmovou fyzioterapeutku.

Co tvoje první loď, nějaká děravá bárka?

To ani ne, byla to vlastně jedna z tátových lodí, kterou napřed prodal, a pak odkoupil pro mě zpátky. Akorát, že ji napřed trochu opravil. Takže děravá opravdu nebyla.

Na svém webu máš napsáno, že jsi zlomil 13 pádel. Jak k tomu dochází? Někdy jsi zničil vzteky?

Pádlo, stejně jako všechno vybavení, stárne. A po čase už prostě nevydrží stejně jako na začátku. A pak stačí, když se blbě

zabere o dno, a je to. Nicméně já pádla lámu opravdu jenom výjimečně. A vzteky je nelámu, zase tak levná nejsou.

Šlo ti to líp na vodě nebo ve škole?

Ze začátku, dokud jsem školu stíhal, tak mi šlo oboje. Ovšem postupem času se to přehouplo k té vodě.

Proplouval jsi předměty stejně hladce jako mezi brankami?

Stejná odpověď jako u předchozí otázky. Dokud jsem školu stíhal...

Co tě vůbec nebavilo?

Neměl jsem rád výtvarku, hudebku a nejvíc ze všeho asi dějepis.

Základku jsi zvládnul v klidu, co pokračování školní docházky?

Po základní škole jsem se dostal na gymnázium. To jsem ale dělal kvůli závodění o dva roky déle, než je běžné. A momentálně jsem

>>>

Jiří Prskavec

Narozen: 18. května 1993 v Mělníku

Výška/váha: 173 cm/69 kg

Disciplína: vodní slalom, kajak K1

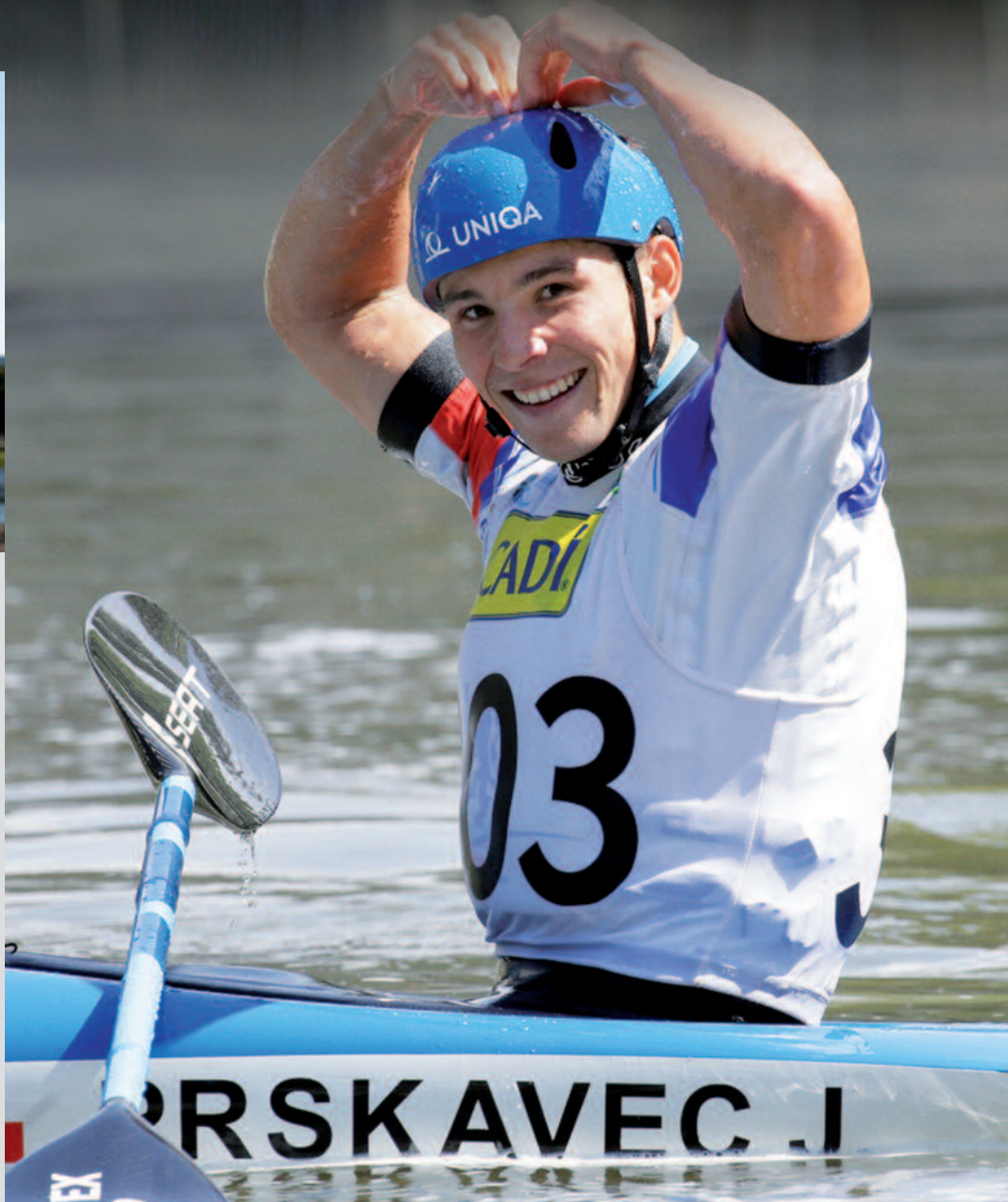
Web: www.jiriprskavec.cz

Úspěchy

MS: mistr světa K1 Londýn 2015, hlídka Londýn 2015, mistr světa hlídky Pau 2017, stříbro K1 Praha 2013, stříbro hlídky Deep Creek 2014, stříbro K1 Rio 2018, bronz hlídky Rio 2018.

ME: zlato K1 Krakov 2013, zlato hlídky ME Krakov 2013, zlato K1 Vídeň 2014, zlato K1 i hlídky Liptovský Mikuláš 2016, zlato hlídky Tancen 2017, zlato hlídky Praha 2018, bronz Le Seu d'Urgell 2011, bronz Tancen 2017, bronz Praha 2017.

OH: bronz K1 Rio 2016, bronz OH mládeže Singapur 2010.

>>> ve třetím ročníku Vysoké školy tělesné výchovy a sportu Palestra.

Vraťme se k vodě, poznáš hned, když vidíš proud na kanále, že ti bude sedět a že to půjde?

Vidím, jestli se mi líbí nebo ne. Jestli mi sedí, tak to se pozná až časem. Až si kanál a trať párkrát sjedu.

Rveš se s vodou, nebo se snažíš využít co nejvíc proud?

Vždy jsem se snažil vodě porozumět a využít ji ve svůj prospěch. Než se to člověk naučí, chvíli to trvá. Ale nemá cenu se s proudem rvát.

Dá se říct, že máš cit pro vodu a umíš ji číst?

Myslím, že ano.

Který kanál tě nejvíc baví?

Určitě můj domácí v Praze Troji. Pak mám moc rád trať v Austrálii, Bratislavě, Londýně. A líbí se mi i ten v Charlotte v Severní Karolině.

V českém týmu máte tvrdou konkurenci, jak spolu vycházíte?

Na to se ptá skoro každý. Nikdo nechce věřit tomu, že jsme opravdu všichni v pohodě. Nicméně je to opravdu tak.

Dá se říct, kdo je z vás aktuálně nejlepší?

Nedá. V roce 2017 to zvládli lépe Ondra Tunka s Vítkem Přindišem. No, a v letošním roce jsem byl nahoře zase já. Nicméně ten rozdíl mezi úspěchem a neúspěchem je většinou jen ten největší závod.

Co pro tebe znamenala účast na olympiádě v Riu?

Splněný sen. Byla z toho dokonce placka.

Získal jsi bronz. Chtěl bys na té další o kousek hezčí barvu?

To chce každý, já jsem ze sebe ten den vydal maximum a věřím, že se mi to jednou povede.

Jak moc těžké bude se v té konkurenci na ni dostat?

Strašně těžké, jsme aktuálně tři kajakáři v Top 10 světového žebříčku. A vím, že na olympiádu chce každý z nás. Bude záležet, jak komu vyjdou ty nejdůležitější závody, kdy se bude o nominaci na olympijské hry v Tokiu rozhodovat.

Je těžké dostat se do reprezentace každý rok?

Záleží to rok od roku. Člověk se musí na ty dva vikendové závody připravit, jak nejlépe umí. A chybu může ze čtyř závodů udělat jen jednu, protože tři se počítají. V loňském roce se jelo jen o jedno místo, jelikož kluci byli přednostně nominováni na základě medaile z mistrovství světa. A to bylo velmi těžké. Letos mám tuhle výhodu já, takže si to zase musí užít kluci.

Měl jsi nějaký vzor?

Co se týká těch sportovních, tak Jaromíra Jágra s tátou. Lidsky zase Terryho Foxe (kanadský sportovec, jenž přišel kvůli rakovině o pravou nohu. Během pobytu v nemocnici se rozhodl, že s protézou přeběhne Kanadu, aby získal finance na výzkum rakoviny) a Emila Zátopka.

Dostal jsi někdy pořádně namláceno brankou?

Kolikrát se o ni nepříjemně bouchnu, ale nikdy to nebylo nic vážného.

Už se splnil ten svůj sen, propracovat se mezi nejlepší kajakáře světa?

Aktuálně jsem mezi nimi. Takže ano. Jenže člověk má další sny...

Tátu jsi, co do počtu a hodnoty medailí, překonal. Je na tebe pyšný?

Určitě a je potřeba říct, že to je i jeho zásluha, takže tu radost spolu sdílíme. Bez něj a mamky bych se takhle vysoko nikdy nedostal. Jsem jim vděčný, že mě podporovali, pomáhali mi.

Byl na tebe tatínek tvrdý, když se ti nechtělo na vodu?

Byl na mě tvrdý, když se mi chtělo až moc a měl jsem mít volno.

Kolikrát musíte trénovat na začátku sezony v ukrutné zimě, mrznou ti ruce, vadí ti to?

Většinou trénuju tak do prosince, je to nepříjemné, ale člověk si zvykne. I když je fakt, že člověk kolikrát necítí ruce. Naštěstí už jsou materiály oblečení na velmi vysoké úrovni.

Kolik jsi toho nacestoval jako dítě?

Poměrně dost. Možná víc, než bych si občas přál. Žil jsem s rodiči dva roky v Kanadě, když

mi bylo čtrnáct. Od té doby vlastně cestujeme nepřetržitě. V Česku trávíme maximálně půl roku, zbytek jsme na soustředěních... Do těch čtrnácti let jsme jezdili přes léto na jiné tratě, ale nikdy to nebylo nikam daleko.

A co teď, pořád tě baví přelétávat mezi kontinenty, jezdit ze země do země?

Baví mě dělat to, co miluji. A k tomu je cestování potřeba, bez toho se můj sport neobejde. Třeba Austrálie je už takový druhý domov. Teď tam budu odlétat už podesáté. A už jsem tam taky skoro rok žil. Je to nádherná země.

Můžeš uvést vyjma Austrálie jednu zemi, která ti přijde nejhezčí?

Je jich víc – třeba Kanada, Nový Zéland. Nejvíc se mi líbila jižní Patagonie, ale tam jsem kajak neměl, je tam trochu zima.

Češi jsou národem vodáků. Jezdíš vodu jen tak v kánoji?

No, tak to už je hodně dávno. Naposled jsme něco sjeli, když mi bylo tak šest roků.

Na mnoha fotkách jsi se skateboardem. Je to tvoje další vášně?

Moc mě baví, když mám chvíli, jdu si zajezdit a prkno si беру s sebou i na cesty. Ale čím jsou závody blíž, tak se víc bojím. Přece jen si nechci nic udělat.

Na řadě snímků jsi s judistou Lukášem Krpálkem, naučil tě na tatami pár triků?

S Lukášem jsme se poznali během olympiády v Riu. Myslím, že jsme si dost podobní. Nicméně prát bych se s ním nechtěl. A na vodu ho vzít nemůžu. Kajak na jeho 110 kilo nemáme. ☺

D

TEXT JAN UHLÍK

FOTO archiv Jiřího Prskavce

ČESKÝ
OLYMPIJSKÝ
VÝBOR

hraj fair

OLYMPISMUS, OLYMPIJSKÁ MYŠLENKA

Olympismus a olympijská myšlenka může být skrytá i v tvé životní cestě.

Propojuje tvou tělesnou zdatnost, vůli a ducha v jeden celek. Probouzí to nejlepší v nás všech skrze sport.

Sport je totiž skvělou přípravou na životní dráhu, kterou si vybereš. I ti nejlepší lékaři přece potřebují být v dobré kondici, i ti nejlepší hudebníci cvičí hodiny denně. Díky sportu můžeš být zdravější, silnější a dosáhnout lepších výsledků v čemkoli si usmyslíš.

A inspirovat všechny ostatní kolem.

A nemusíš přitom vyhrávat závody, abys měl být na co hrdý.

Sport totiž probouzí i odhodlání, hrdost, odvahu a týmového ducha v každém z nás.

Při sportu se naučíš respektu, porozumění, solidaritě a fair play, které tolik potřebuješ v běžném životě a ve společnosti.

A díky sportu taky najdeš kamarády na celý život.

SYMBOLY OLYMPISMU

OLYMPIJSKÉ KRUHY:

Propojují všechny kontinenty světa, na bílém podkladu pak tvoří olympijskou vlajku.

Ta byla poprvé představena v roce 1914. Namaloval ji zakladatel novodobých olympijských her a vášnivý sportovec baron Pierre de Coubertin. Tehdy ale ještě nešlo o propojení jednotlivých kontinentů. Coubertin využil barvy, které se objevují na národních vlajkách.

OLYMPIJSKÉ HESLO:

„Citius, Altius, Fortius“

čili „Rychleji, výše, silněji“

– toto heslo je poselstvím Mezinárodního olympijského výboru všem lidem, aby se ve svých činnostech zdokonaľovali.

OLYMPIJSKÁ HYMNA:

Stejně jako se česká hymna hraje při významných národních příležitostech, ta olympijská zní při nejvýznamnějších událostech olympijského hnutí. Už pro první novodobé olympijské hry v roce 1896 ji složil řecký skladatel Spiros Samaras, text napsal Kostis Palamas. Na oficiální uznání si kantáta musela počkat až do roku 1958, kdy ji Mezinárodnímu olympijskému výboru věnovala vdova po Samarasovi.

OLYMPIJSKÝ OHEŇ:

Oheň je symbolem naděje, která lidi spojuje. Olympijská pochodeň se zapaluje slunečními paprsky v řecké Olympii a štafeta ji donese do pořádajícího města. Zapálení olympijského ohně je součástí slavnostního zahájení, uhasne na konci závěrečného ceremoniálu.

Poprvé oheň plápolal nad Amsterdamem v roce 1928, tehdy se však ještě štafeta z Olympie nekonala - prvně se běžela v roce 1936. V olympijské symbolice vyjadřuje štafeta s ohněm přenos olympijské myšlenky z generace na generaci.

DESATERO FAIR PLAY

1. Bojuju vždy čestně a kamarádsky. Dodržuji podmínky a pravidla v jakékoliv soutěži.
2. Respektuju pokyny rozhodčích, nesnažím se je obcházet. Jsem čestný a poctivý.
3. Organizátoři, připravte nám stejné podmínky pro všechny.
4. Chci uspět, ale ne za cenu podvodu či porušení pravidel.
5. Uznám, pokud je soupeř či kamarád v něčem lepší, a podám mu ruku.
6. Vážím si snahy poražených, každý nemůže vyhrát.
7. I poražený si zaslouží uznání za svůj výkon.
8. Jako divák jsem součástí sportovní akce a vždy vzdám potleskem čest vítězi i poraženým.
9. Hraju férově na hřišti, ve škole, mezi kamarády i doma.
10. Svým FAIR PLAY chováním jdu příkladem i ostatním.

VÝLET VÍTĚZŮ NA BORUSSII A ZA DARIDOU

Na konci května malí fotbalisti z ostravské ZŠ Klegova vyhráli celorepublikové finále 21. ročníku McDonald's Cupu a o posledním říjnovém víkendu si užili hlavní cenu. Výlet do Dortmundu na zápas tamní Borussie proti berlínské Herthě.

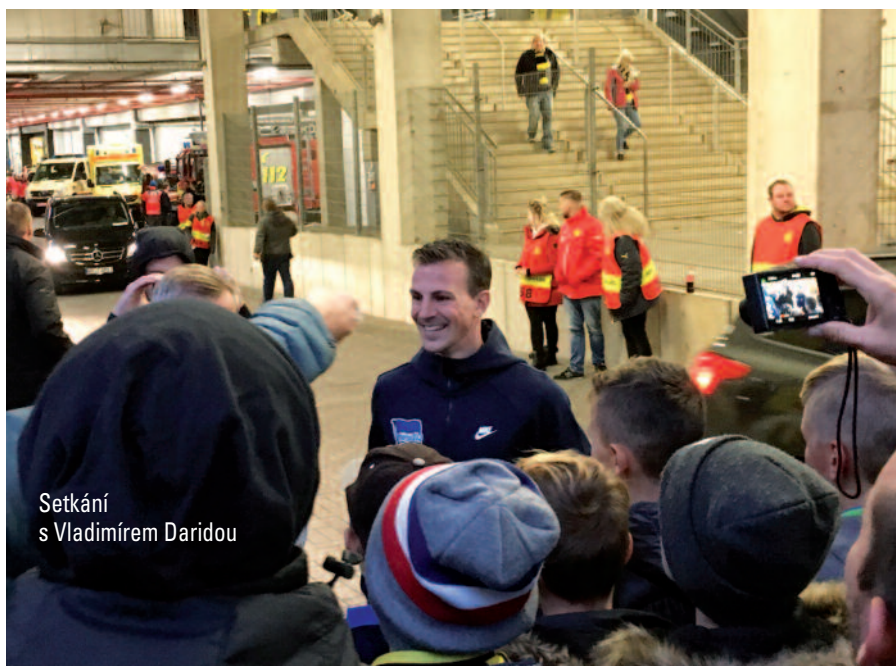

Sešli jsme se v sobotu brzy ráno na Letišti Václava Havla v Praze. Přestože někteří členové výpravy měli ještě v očích ospalky, kluci byli plní energie a běhali po hale.

„Ještě jsem nikdy neletěl a mám trochu strach,“ přiznal před startem jeden z vítězů. Až ale bude hrát profesionálně a v letadle bude trávit každý druhý týden, bát už se prý nebude. Jeho kamaráda zase při kontrole zavazadel zastavili pracovníci letiště. „Našli mi tam nějaké látky, nebo co,“ smál se.

FOTBAL V HLAVNÍ ROLI

Přes všechny lapálie jsme ale před polednem dosedli na letišti v Düsseldorfu,

Setkání
s Vladimírem Daridou

Do toho!

odkud jsme autobusem vyrazili k vysněnému cíli – do Dortmundu. Vydali jsme se směrem žlutočerný úl zvaný Signal Iduna Park, kde Borussia hraje domácí zápasy. A vskutku, věren své přezdívce, hučelo to v okolí Westfalenstadionu ještě před vstupem do útroby arény. „Moc se těším, fandím Dortmundu, protože tam hraje můj oblíbený hráč Marco Reus,“ chlubil se Štefan, který pohár pro vítěze McDonald's Cupu zvedal v dresu s číslem 2.

Ještě větší zážitek představovala jižní tribuna stadionu, která je legendární coby největší kotel v Evropě. Do jeho ochozů se vydá 25 tisíc fanoušků a znát to bylo už před utkáním, kdy se zpívala klubová hymna You'll Never Walk Alone.

Nažhavení hráči Dortmundu pak na soupeře vlétli a potvrdovali, že mají skvělou formu. Brzy Herthě vstřelili první gól a vypadalo to na jasnou záležitost. Jenže postupem času se jejich elán vytratil, Reus, Götze, mladík Sancho a spol. se vedením i předvedenou hrou uspokojili a nakonec o něj hned dvakrát přišli. Jednou v prvním poločase, podruhé i po změně stran. To už v dresu berlínských nastoupil i český reprezentant Vladimír Darida. Proto, i když naši výletníci přáli úspěch Borussii, jim nakonec remíza 2:2 zas až tolik nevadila. „Trošku jsme pak po poločase začali fandit Herthě,“ usmívali se kluci.

Vláda jim pak jejich přízeň oplatil a po utkání se s nimi setkal. „Jak se máte? Jak se vám hrálo?“ překřikovali se možná budoucí Daridovi nástupci. Pracovitý záložník se se všemi kluky vyfotil, podepsal se do památníků i na dresy a dal klukům i jednu důležitou radu. „Makejte. Makejte a nic nevypouštějte, i když se trenér nedívá, ono se vám to pak vrátí,“ slíbil Darida.

Nové zážitky a zkušenosti si kluci z Vítkovic odnesli i do fanshopu Borussia, kde si na památku výletu koupili klu-

bové suvenýry. S pruhovanými ponožkami až do půlky lýtek si to pak pyšně štrádovali k autobusu, který nás už odvezl zpátky do düsseldorfského hotelu Nikko.

NÁVŠTĚVA MĚSTA

Druhý den už jsme na fotbal nešli, ale i tak si kluci nedělní program užili. Vylidněné uličky města jim posloužily jako nekonečné hřiště, proháněli kamínky coby fotbalové míče a v kolemjdoucích vzbuzovali místy údiv, většinou však úsměv. Pak jsme se projeli v ruském kole, prohlédli si město pěkně z výšky a vydali se na letiště.

„Nejvíce si kluci užili zápas. Byla parádní atmosféra, dobrý fotbal,“ hodnotil výlet jeden z trenérů Michal Kovář. Příští rok jedou vítězové McDonald's Cupu do Milána na utkání místního AC. „Všem bych přál, aby si to mohli užít taky. Krásné ceny jsou i třeba v krajských kolech a tenhle výlet je pak zlatý hřeb,“ dodal.

Tak, holky a kluci, za rok v Itálii! **D**

TEXT a FOTO IMA PRODUCTION / www.mcdonaldscup.cz

PŘESPOLNÍ BĚH

ZLATÉ BĚŽECKÉ BOJE U STŘÍBRNÉHO RYBNÍKA

Na trati u Stříbrného rybníka se sešli atleti, fotbalisti, hokejisti i lyžaři, aby se utkali o pohár pro nejlepší školní terénní běžce Česka. V dívčí kategorii se z titulů radovaly zástupkyně moravských škol z Opavy a Nového Města na Moravě. V kategorii chlapců nenašla přemožitele česká družstva z Trutnova a Jindřichova Hradce.

Honba za poháry a medailemi, ale hlavně souboj o titul školních mistrů se odehrál na okruhu kolem Stříbrného rybníka u Hradce Králové. Podzimně zbarvené stromy lemovaly rozmanitou běžeckou trať tvořenou trávou i pískem. Rovinatý terén ozkoušelo hned 330 závodníků ve čtyřech kategoriích. Plné startovní pole i nádherné slunečné podzimní počasí dopomohlo k výjimečným výkonům.

Asi nejokatější vítězství si vysloužila Simona Bartošová z opavské ZŠ Englišova, která suverénně ovládla republikové finále už v prvních metrech závodu a do cíle doběhla s velkým náskokem. V kategorii

Kdo a jak daleko

kategorie	počet zúčastněných	délka trati
starší žáci ZŠ	82 běžců	3150 m
starší žákyně ZŠ	83 běžkyň	1650 m
studenti SŠ	82 běžců	4900 m
studentky SŠ	83 běžkyň	3150 m

středoškoláků se od startu uvelebila na čele skupinka třech nejrychlejších závodníků, která za sebou tahala zbytek běžeckého pole. Titul si vysloužil Marek Strnad z jinčichovského Gymnázia Vítězslava Nováka.

Atletické zápolení přineslo také výjimečný čin fair play. V průběhu závodu totiž na běžecké trati omdlela jedna z běžkyň. Hned čtyři děvčata – Barbora Petřeková z Gymnázia Fr. Palackého (Valašské Meziříčí), Petra Nohejlová z Gymnázia Cheb, Natálie Máchalová a Adéla Průchová ze SPŠ strojní a stavební Tábor – se u ní zastavila a poskytla jí pomoc. Hokejovou reprezentantku, která se den před závodem vrátila z hokejového soustředění, se jim naštěstí podařilo rychle přivést ke vědomí. Všechny čtyři „zachránkyň“ tak sice přišly o možnost bojovat o kvalitní umístění v závodu, vysloužily si ale cenu Fair play od pořadatelů a také potlesk a uznání od soupeřek i diváků. Vítězné školy zase obdržely medaile a poháry, ale také slevové vouchery od Cesťovní kanceláře BK Tour, jež je hlavním partnerem akce. **D**

TEXT TOMÁŠ MOJŽIŠ, KATARÍNA ŽELEZNÁ
FOTO TOMÁŠ MOJŽIŠ

Dívky

Kategorie IV

1. ZŠ Englišova, Opava
2. ZŠ Sportovní, Tanvald
3. ZŠ Komenského, Trutnov

Kategorie V

1. Gymnázium V. Makovského, N. Město na M.
2. Gymnázium Příbram
3. Lepařovo gymnázium, Jičín

Chlapci

Kategorie IV

1. ZŠ Komenského, Trutnov
2. ZŠ Sportovní, Uherské Hradiště
3. Gymnázium V. Makovského, N. Město na M.

Kategorie V

1. Gymnázium V. Nováka, Jindř. Hradec
2. Gymnázium Jeseník
3. Gymnázium Dr. A. Randy, Jablonec n. N.

STŘEDOŠKOLSKÉ POHÁRY DO TŘINCE A PARDUBIC

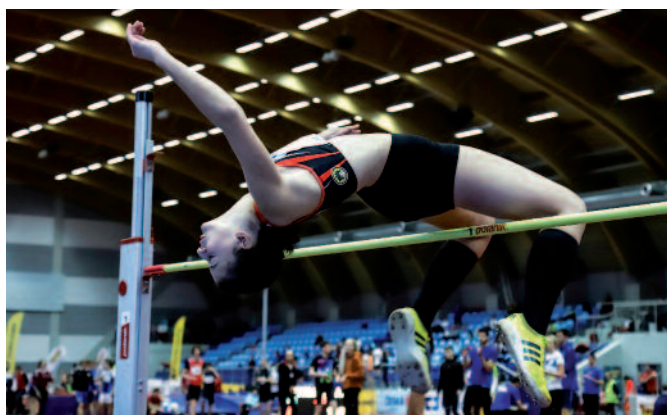
Za účasti patronky Denisy Rosolové vyvrcholil v ostravské hale 37. ročník Středoškolského atletického poháru.

Finále si podmanili studentky Gymnázia z Mozartovy ulice v Pardubicích a studenti z Gymnázia z třinecké Komenského ulice.

Vyvrcholení Středoškolského atletického poháru se v roce 2018 schovalo do útulné haly v Ostravě. Šestnáct nejlepších družstev z krajských kol mezi dívkami, šestnáct mezi chlapci, za každou školu nejvýše dvanáct reprezentantů se v sedmi disciplínách utkalo o poháry a medaile. Na sportující středoškoláky „dohlížela“ bývalá atletka Denisa Rosolová s půlroční dcerou Evelin v nosítku, přítomen byl také (toho času v Ostravě na tréninkovém kempu)

přední světový koulař Tomáš Staněk, spolu s patronkou předával ceny vítězům, a jako vedoucí časlavského družstva tu byla další někdejší úspěšná reprezentantka Ludmila Formanová, nebo bývalý světový šampion v desetiboji a v současnosti šéf české atletické reprezentace Tomáš Dvořák.

Gymnazistky z Pardubic a jejich kolegyně z Třince - to jsou noví majitelé středoškolského poháru pro rok 2018. Za-

tímco studentky z města perníku triumfovaly s malým, 36bodovým rozdílem před rivalkami z pražského gymnázia Arabská (9240 ku 9204), študentky z Třince celkově hodnocení opanovali s takřka dvoustobodovým náskokem před plzeňskou SPŠ a SOŠ prof. Švejcara (9558 ku 9370).

Středoškoláci z města piva naopak jen těsně (o 15 b) předčili gymnazisty z města krále Jiřího z Poděbrad (9355), kteří tak

zopakovali své loňské umístění. Bronzové medaile mezi dívkami, s výrazným odstupem za čelným duem týmů, braly gymnazistky z Brandýsa nad Labem. Obhájkyně prvenství ze SPŠ z Tábora skončili sedmí, obhájkyně z Gymnázia v Trutnově se ani neprobojovaly do finále. **D**

TEXT MICHAL PROCHÁZKA, ČAS
FOTO ADOLF HORSINKA, ČAS

Dívky

1. Gymnázium Pardubice, Mozartova
2. Gymnázium Praha 6, Arabská
3. Gymnázium J. S. Machara, Brandýs n. L.

Chlapci

1. Gymnázium Třinec, Komenského
2. SPŠ a SOŠ profesora Švejcara, Plzeň
3. Gymnázium Jiřího z Poděbrad, Poděbrady

O CESTĚ DO SRBSKA ROZHODLO PENALTOVÉ DRAMA

Na dubnovém mistrovství světa škol v Bělehradu budou také bojovat chlapci z pražského Gymnázia Nad Štolou. Nominaci na fotbalový šampionát si vysloužili školním mistrovským titulem na republikovém finále v Jihlavě.

Road to Serbia, road to Serbia,“ skandovali hráči vítězného pražského Gymnázia Nad Štolou. Právě proměnili pátou penaltu, která jim zajistila účast na mistrovství světa středních škol v Bělehradu. Velké zklamání naopak převažovalo na straně SOŠ a Gymnázium Staré Město. Cesta do finále byla napínavě

protkaná penaltami až do samotného závěru...

ŠEST ŠKOL VE HŘE

Za náročných fotbalových podmínek si to mezi sebou rozdalo šest středních škol. Pořadatelé vměstnali dvoudenní republikové finále do jediného dne, a tak bylo už na po-

čátku jasné, že se bude jednat o intenzivní a fyzicky náročný sportovní zážitek. Asi nikdo ale nečekal, že převážnou část turnaje budou díky vyrovnanosti týmů rozhodovat až penaltu – střídalo se hned v pěti zápasech.

Unikátní situace nastala ve skupině „B“, kde mezi sebou hrála v základní části všechna družstva shodným výsledkem

Do toho!

1:0. Před semifinále tak měly týmy z Prahy, Hradce Králové i Tábora stejné skóre i počet bodů. Následovala technická porada a jednoduché rozhodnutí - všechna utkání se budou opakovat v podobě pokutových kopů. Černý Petr nakonec padl překvapivě na jednoho z favoritů SŠSOG Hradec Králové, který o jednu branku nepostoupil do vyřazovacích bojů.

V prvním semifinále proti sobě nastoupily pořadatelská OA, VOŠZ a SZŠ, SOŠS Jihlava a pražské Gymnázium Nad Štolou. Vyrovnané utkání i po mohutném závěrečném tlaku domácích nakonec ovládli borci z českého hlavního města výsledkem 1:0. V druhém semifinálovém utkání se proti sobě postavil výběr ze SOŠ a Gymnázia Staré Město proti mužstvu ze SPŠ Tábor. Staroměstské chlapce táhla k vítězství obrovská motivace napodobit své spolužačky, které postoupily na světový šampionát škol v kategorii dívek. Jejich touha po nominaci byla na fotbalovém hřišti patrná od prvních minut a zaslouženě tak postoupili do závěrečného boje výsledkem 2:0.

ROAD TO SERBIA!

Samotné finále pak nabídlo další napínavou podívanou. Hráči měli v nohách 120 minut a 40 minut fotbalové pobíhané na ně ještě čekalo. V zápase plném soubojů musel po výsledku 0:0 v základní hrací době opět rozhodnout penaltový rozstřel. Výsledkem 5:4 na pokutové kopy se z celkového vítězství radovali chlapci z pražského Gymnázia Nad Štolou.

Fotbalové hřiště ovládly emotivní oslavy vítězů. Někteří školáci po vzoru profesionálních fotbalistů strhávali dresy a všichni společně skandovali „road to Serbia, road to Serbia“ (překlad: cesta do Srbska). Vedoucí družstva Filip Soukup po utkání všem slíbil: „Neměli jsme s sebou to nejsilnější, co máme. Plno hráčů bylo v době republikového finále na reprezentačních srazech. Nebojte, v Bělehradu budeme fakt dobrý!“ **D**

TEXT JAN PLICHTA, KATARÍNA ŽELEZNÁ

FOTO archiv organizátora akce

Konečné pořadí

1. Gymnázium Nad Štolou, Praha
2. SOŠ a Gymnázium Staré Město
3. OA, VOŠZ a SZŠ, SOŠS Jihlava
4. SPŠ Tábor
5. SŠSOG Hradec Králové
6. OA ELDO Brno

OCENĚNÍ ZA ROZVOJ ŠKOLNÍHO SPORTU

Vedení AŠSK na konci října ocenilo 23 spolupracovníků, kteří se přičinili o rozvoj školního sportu. Mezi nimi byli pořadatelé významných republikových finále, zapálení tělocvikáři i hospodářky a předsedové okresních či krajských rad.

I díky nim vozí chlapci a dívky do svých škol medaile a poháry. I díky nim se děti a mládež pravidelně baví sportem. O kom je řeč? O pořadatelích školních republikových finále či světových šampionátů, o trenérech školních sportovních klubů, ale třeba i o předsedech okresních a krajských rad AŠSK. Oni všichni totiž mají podíl na tom, že školáci a školačky sportují. Právě proto jsme na říjnovém Shromáždění delegátů, které se konalo v Praze na Fakultě tělesné výchovy a sportu UK, ocenili vybrané spolupracovníky za celoživotní přínos školnímu sportu.

Celkem se na návrh krajských rad a Výkonného výboru AŠSK udělovaly tři druhy

ocenění – stříbrná medaile II. stupně, bronzová medaile III. stupně a děkovná plaketa. Představujeme některé z oceněných.

➔ ŠTĚPÁN ROCH – stříbrná medaile

Před dvaceti lety připravoval mistrovství světa škol v lyžování, které se odehrálo v Jeseníku. Dva roky poté se stal předsedou krajské rady Olomouckého kraje, kde působí dodnes. Pomáhal zorganizovat celou řadu školních sportovních soutěží, mezi nimi například i loňský jubilejní 50. ročník Poháru rozhlasu, jehož republikové finále se velmi vydařilo. V minulosti byl oceněn plakétou i bronzovou medailí AŠSK ČR.

↑ SYLVA KUBALOVÁ – bronzová medaile

Je zakládající členkou okresní rady Frýdek-Místek, od roku 1992 v rámci ní vykonává funkci hospodářky a garantky sportovních soutěží. Zároveň působila do svých šedesáti let jako předsedkyně školního sportovního klubu při Gymnáziu Petra Bezruče. Připravovala tak studenty na řadu soutěží a podílela se na organizaci krajských i republikových finále. Momentálně působí jako členka revizní komise v rámci krajské rady Moravskoslezského kraje.

↓ MARTINA ŽÁKOVSKÁ – plaketa

Funkci předsedkyně okresní rady Šumperk vykonává pět let, za poměrně krátkou dobu si však dokázala naklonit nejen své kolegy, ale i důležité partnery pro organizaci sportovních akcí. „Všichni obdivujeme její erudici a energii s jakou funkci vykonává. Je samostatná, iniciativní a velmi dobře zvládá komunikaci s partnerskými organizacemi, které si dokázala získat. Její přístup usnadňuje vyjednávání i organizování soutěží a dalších aktivit AŠSK,“ uvedli její kolegové. **D**

TEXT KATARÍNA ŽELEZNÁ

FOTO TOMÁŠ MOJŽIŠ, KATARÍNA ŽELEZNÁ, archiv AŠSK

Seznam oceněných

Medaile II. stupně – stříbrná

Štěpán Roch
Antonín Slezák

Medaile III. stupně – bronzová

Jaroslav Bartoš
Hana Bekárková
Jitka Drábková
Libor Drobný
Květa Fukalová
Bohumil Hlaváček
Oldřich Kadlec
Sylva Kubalová
Danuše Lískovcová
Zdeněk Mičkovský
Zdeněk Moštěk
Josef Tůma
Renata Tvrďá

Plaketa

– poděkování za práci za uplynulé období

Petra Bazalová
Eva Drahorádová
Renata Krčková
Michal Krejčí
Danuše Mýlková
Eva Pačesová
Karel Šerka
Martina Žáková

SPORTUJ VE ŠKOLE!

Opičí dráhy, pohybové hry i základy oblíbených sportů jakými jsou například volejbal, fotbal či florbal – to vše čeká na žáky a žákyně 1. až 5. tříd v rámci projektu „Sportuj ve škole“.

Od letošního září ho spustila Asociace školních sportovních klubů za finanční dotace Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy. Za tři měsíce se díky němu podařilo rozvíjet pravidelnou pohybovou aktivitou tisíce dětí. Lekce „Sportuj ve škole“ probíhají na 339 školách v době fungování družin zcela zdarma. Jednou ze zapojených institucí je i ZŠ Pod Vinohrady Uherský Brod, kde hodiny vede ředitel a tělocvikář Zdeněk Moštěk.

Jak probíhá hodina „Sportuj ve škole“ u vás?

Většinou rozdělujeme tělocvičnu na čtyři až pět sportovních stanovišť, na kterých se děti střídají. Zkouší si na nich různé aktivity s míči, zdolávají opičí dráhy, ale učí se i obratnostním věcem nebo práci s florbalovou holí.

Lekce jsou tedy založeny především na hře a zábavě?

S malými dětmi nelze sportovat tak, že budou běhat od zdi ke zdi. Do hodin je po-

třeba vždy dostat prvky soutěživosti. Musí to být zábavnou formou, děti se pak vzájemně povzbuzují a podporují. V tělocvičně to zkrátka musí žít!

Je ještě nějaký další důvod, proč děti sportování v družinách baví?

U nás na škole jsou důvody hned dva. Děti nejenže sportují se svými kamarády, ale navíc se v lekcích setkávají i se staršími žáky. Do hodin totiž často zapojujeme také holky a kluky ze sportovních tříd, kteří jako asistenti předvádí pohybové aktivity cvičícím dětem a pomáhají jim při nich. I díky tomu se kolektiv na škole celkově stmeluje. Mladší děti pak mají starší spolužáky jako správné vzory i kamarády.

Může takový projekt pomoci i s odbou- ráním šikany na školách?

Sport učí děti respektovat soupeře, dodržovat pravidla a podle nich se chovat. Mám to ověřené z trenérské a tělocvikář-

ské praxe. Když s dětmi, které sportovně vedu od první třídy, přijedu nyní na jakoukoli akci, vím, že se budou umět chovat. Pravděpodobnost, že je nachytám někde za halou kouřit nebo popíjet alkohol, je minimální.

Co na projektu „Sportuj ve škole“ baví jako ředitele vás?

Doteď jsme lektory sportovních kroužků v družinách platili ze školního rozpočtu a nyní jejich mzdu hradí v dvojnásobné výši Asociace školních sportovních klubů. Jako ředitel kvituji, že děti cvičí a škola přitom šetří peníze na další důležité věci. Nerozumím proto ředitelům, kteří svou školu do projektu nezapojí.

Jak moc velká úleva to pro školní rozpočet je?

U malých škol je to obrovská pomoc. A pokud to i naší škole ušetří 40 tisíc ročně, můžu je využít třeba na odměny učitelům. Navíc dostaneme na lekce zdarma sportovní

Do TOHO!

ve srovnání s jejich rodiči či prarodiči, zoufalé.

Sportování v družinách v rámci projektu je tedy i službou pro rodiče...

Je nadstandartní službou pod jednou střechou! Rodiče totiž nemusí děti nikam převážet, nic organizovat a dokonce ani platit. A přitom vědí, že je o ně v rámci lekcí v prostorech školy sportovně postaráno. Díky tomu se daří více podchytit i děti rodičů, kteří pohybové aktivity svých potomků příliš neřeší.

Je tedy ideální cestou rozvíjet sportování dětí přímo ve škole?

Třetí hodina tělocviku v rámci povinné výuky je těžko realizovatelný projekt. Řada škol by neměla prostory, kde s dětmi cvičit, problémem by byl i nedostatek učitelů. Pokud chceme zlepšit pohybovou aktivitu dětí, nesmí být nařízená, ale dobrovolná, a ideální je začít ve školních družinách. Časem si pak chlapci a dívky možná najdou místo i v nějakém sportovním klubu nebo si budou sportovat sami, ale první kroky a získání vztahu k pohybu v rámci projektů jako „Sportuj ve škole“ je nejpodstatnější. **D**

” V tělocvičně to musí žít!

pomůcky. I díky nim jsou hodiny pro děti pestřejší a škola na nich šetří další peníze. K tomu jsou cvičitelé, kteří sportují s dětmi, kvalitně zaplacení. Takže všechno, co jsme dříve v rámci svých sportovních kroužků v družinách řešili vlastními prostředky, teď máme materiálně i finančně podpořené.

Jak velký je rozdíl v pohybové zdatnosti dnešních dětí oproti předcházející generaci?

V dřívějších dobách sportovali všichni. Šli ven, vzali si balón, hokejku nebo hráli různé hry a blbli venku. Pokud ale rodič v dnešní době svému dítěti nezaplatí sportovní kroužek, tak si dítě vztah ke sportu samo buduje obtížně. Vzhledem k tomu, že mnoho rodičů nevede své potomky od mala ke sportu, jsou dovednosti a tělesná zdatnost dnešních žáků a žaček

TEXT KATARÍNA ŽELEZNÁ

FOTO MARTINA GRÄF / AŠSK / ZŠ Velvary,
archiv ZDEŇKA MOŠTĚKA

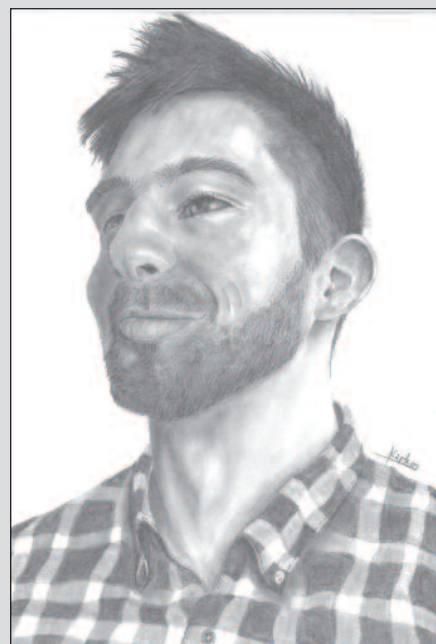

Dana Pacltová a Pavla Homolová
7. třída, ZŠ Jihlava, Křížová

Denisa Ciprová
7. třída, ZŠ Karla Vokáče, Strašice

Štěpán Kapko
Gymnázium Vlašim, Tylova

TĚLOCVIKÁŘI V KRESBÁCH ŠKOLÁKŮ

Do výtvarné soutěže AŠSK, nazvané „Nakresli svého tělocvikáře!“, přišlo mnoho kreseb, ty nejpodarenější předkládáme. Vítězné dílo jste si už mohli prohlédnout na třetí stránce, neboť se stalo podkladem „péefka“ naší asociace pro rok 2019.

Matyáš Podhájecký
5. třída, ZŠ dr. Miroslava Tyrše, Hlučín

Sára Fantyšová
Gymnázium Vlašim, Tylova

Eliška Kubečková
5. třída, ZŠ Ostrava, Zelená

Vanesa Müllerová,
7. třída, ZŠ Karla Vokáče, Strašice

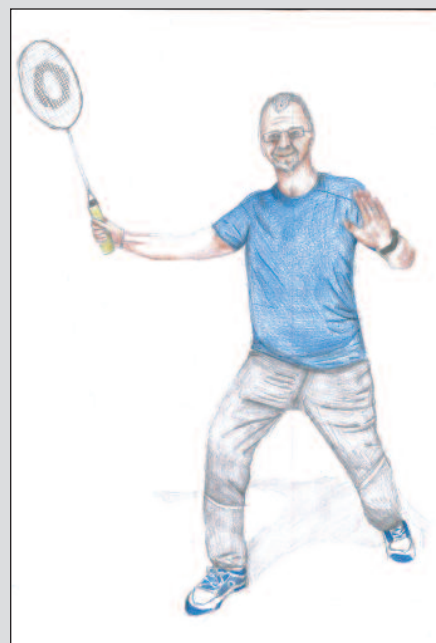
Michaela Štainerová
17 let, Gymnázium a SOŠ Přelouč

Viktor Votipka
4. třída, Gymnázium F. Palackého, Neratovice

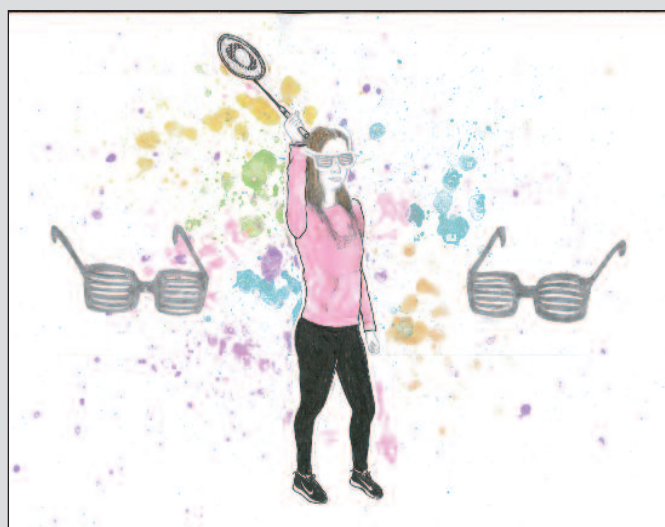
Ondřej Pavlín
17 let, Gymnázium F. Palackého, Neratovice

Eliška Sichová
13 let, ZŠ Ostrava, Zelená

Diana Balážová
5. třída, ZŠ dr. Miroslava Tyrše, Hlučín

Veselá Markéta
14 let, ZŠ Ostrava, Zelená

Děkujeme za podporu!

Oficiální partneři

Mediální partneři

Partnerské svazy a federace

